

ΑΤΟΠΟΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ

Εἰς τὴν ἑφημερίδα «Παρατηρη-
τὴς» τῶν Χανίων, ἐδημοσιεύθη
προχθὲς ἀνώνυμος ἐπιστολὴ με-
τὴν ὑπογραφήν «φιλότεχνος»
καὶ μετὶ τίτλου: «Νὰ πάρωμε ἀπὸ
τὸ Ἡράκλειο τὰ ὄσα τὰ του Κα-
ζαντζάκη», ἡ ὁποία ἐξ ἀφορμῆς
τοῦ προσφάτου βανδαλισμοῦ
εἰς τὸν τάφον τοῦ ἀειμνήστου
συγγραφέως περιέχει ἕνα ἀνοι-
κειον ὑβρεολόγιον ἐναντίον ὄλων
συλλήβδων τῶν Ἡρακλειωτῶν.
«Ντρεπόμαστε, γράφει μεταξύ ἄλ-
λων ὁ ἐπιστολογράφος, γιὰ τὸ
κατάντημα τῶν Ἡρακλειωτῶν.
Ἐφεραν τὸ μεγάλο νεκρὸ καὶ
τώρα τὸν τσαλαπατοῦνε. Τὸν
ἔφεραν κορδωμένοι γιὰ τὴ δόξα
καὶ τοὺς ὄμους τοῦ παγκοσμί-
ου τύπου, ἀνακαταπίνοντας τὸ
μίσος ποὺ νιώθανε γι' αὐτὸν τὸν
ἀντίχριστο καὶ ὅταν πέρασε λί-
γος καιρὸς ἄρχισαν βεβηλώσεις
ποῦ δὲν γίνονται παρὰ μόνον
ἀπὸ παρωμένους. Οἱ κύριοι τοῦ
Ἡρακλείου μᾶς δεῖχνουν πράτ-
τοντας ἔτσι τὴν ποταπότητα
τῶν αἰσθημάτων τους. Καὶ εἶναι
κρίμα γιὰτὶ φέρουν τὸ ὄνομα ἑ-
νὸς γενναίου λαοῦ». Καὶ ὁ ἐπι-
στολογράφος καταλήγει καλῶν
«τοὺς ἀπανταχοῦ φίλους τοῦ
Καζαντζάκη νὰ κινηθοῦν εἰς σταυ-
ροφορίαν γιὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ
μεγάλου νεκροῦ εἰς ἄλλην γῆν...»
Δὲν θὰ ἀπαντούσαμε εἰς τὸν πο-
ταπὸν πράγματι αὐτὸν ἐπιστο-
λογράφον, ὁ ὁποῖος κρυπτόμενος
ὡς οἱ δειλοί, πίσω ἀπὸ τὴν ἀ-
νωσυμίαν, ὑβρίζει ἕνα δλόκληρον
πληθυσμὸν. Τὸ πράττομεν μόνον
διότι μία ἑφημερὶς τῶν Χαν-
ίων υἱοθέτησε αὐτὰς τὰς αἰ-
σχράς ὑβρεῖς. Καὶ θὰ ἠθέλαμεν
νὰ ἐρωτήσωμεν αὐτὴν τὴν ἑφη-
μερίδα: Εἰς τί πταίει ὁ ὑπερή-
φανος λαὸς τοῦ Ἡρακλείου ἐὰν
εὐρέθησαν ἐν ἡ δύο ἄγνωστα ἄ-
τομα κατεχόμενα ἀπὸ θρησκευ-
τικὸν φανατισμὸν — τὸν χειρότε-
ρον ποὺ ὑπάρχει — διὰ νὰ δια-
πράξουν ἕνα βανδαλισμὸν ἐναν-

τίον τοῦ τάφου τοῦ μεγάλου
συγγραφέως; Μήπως δὲν εἶναι
δυνατὸν νὰ γίνῃ κάτι παρόμοι-
ον καὶ εἰς τὸ τάφον τοῦ Ἐλευ-
θερίου Βενιζέλου; Καὶ πρέπει νὰ
θεωρήσωμεν οἱ λοιποὶ Κρήτες ὑ-
πευθύνους τοὺς κατοίκους τῶν
Χανίων διὰ τὴν πράξιν δύο ἢ
τριῶν ἀνισορρόπων ἀτόμων καὶ
νὰ ζητήσωμεν τὴν μεταφορὰν
τοῦ τάφου; Τὸ Ἡράκλειον ἔχει
τιμῆσει τὸν Καζαντζάκη ὅπως
τοῦ ἀξίζει. Καὶ μετ' ἰδίου Μουσει-
ον, καὶ μετ' ἰδίου προτομῆς
τοῦ εἰς τὸ πλεῖον κεντρι-
κὸν σημεῖον τῆς πόλεως καὶ με-
τοποθέτησιν τοῦ τάφου τοῦ εἰς
τὸν ἐπιβλητικὸν προμαχώνα Μαρ-
τινέγκο. Δὲν ἔχομεν ἀνάγκην ὑ-
ποδείξεων διὰ νὰ κάμωμεν τὸ κα-
θῆκον μας. Καὶ οἱ ἐμφορούμενοι
ἀπὸ ἀσίγαστον μίσος κατὰ τοῦ
Ἡρακλείου εἶναι ἀσυγχώρητοι
τοπικισταὶ τῶν Χανίων μόνον
τὰς διαθέσεις των ἔδειξαν δι'
ἄλλην μίαν φορὰν καὶ μόνον τὴν
ταπεινότητα τῶν αἰσθημάτων
των.

ΕΡΩΤΩΜΕΝ

Μήπως δὲν θὰ ἀξίζει τὸν κό-
πον ἢ θὰ στοιχίζει περισσότερον
ἀπ' ὅτι ἔχει στοιχίσει εἰς ἀθώους
πιεζοὺς καὶ ἐποχουμένους ἢ κα-
τασκευὴ ἐνὸς στηθαίου εἰς τὴν
βορείαν πλευρὰν τῆς παρὰ τὴν
στάσιν Καλογερίδην (Πόρος) μι-
κρὰς γεφύρας; Δύο αὐτοκίνητα
εἰς τὸ πρόσφατον παρελθὸν ἔχουν
κατακρημισθῆ ἐπὶ τοῦ κρηνοῦ
αὐτοῦ καὶ ἄλλος πολύτεκνος βιο-
παλαιστής προχθὲς. Στάσις ἀστι-
κοῦ λεωφορείου εἶναι δίπλα, κι-
ἐνὸς χριστιανὸς δὲν βρέθηκε νὰ
κτίσῃ δύο μέτρα στηθαίου στὴν
παγίδα αὐτῆ τοῦ θανάτου. Ἀό-
κνους προσπάθειαι καταβάλλει ἡ
Τροχαία διὰ τὴν πρόληψιν τῶν
ἀτυχημάτων. Πῶς ὅμως ὁ μόχθος
αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων θὰ στεναθῆ

Στ. Μ.
ΠΡΩΤΟΙΣ
12/5/62